

چالش‌های اشتغال در کشور و کار شایسته

مقداد میرحبیبی

امروزه یکی از اساسی ترین مشکلات کشورها بیکاری است که منجر به وارد شدن صدمات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بسیاری به جوامع می‌گردد. از سوی دیگر "کار شایسته" از مفاهیمی است که اخیراً در ادبیات بین‌المللی کار وارد شده و به اعتقاد بسیاری، یکی از ابعاد اصلی توسعه‌ی پایدار است و موجب کاهش فقر در جوامع می‌گردد، از این روزت که **IOLO** در سال‌های اخیر پایه و اساس فعالیت‌های خود را بر مبنای کار شایسته قرار داده است. در این مجال، با بیان مؤلفه‌های کار شایسته به بررسی چالش‌های اشتغال در کشور می‌پردازیم:

أنواع بيكاري
بيکاری به سه نوع اصطکاکی، بيکاري دوره‌ای و بيکاري ساختاري تقسيم می‌شود. بيکاري اصطکاکی ناشی از تحولات کوتاه‌مدت بازار کار است که عده‌ای برای به دست آوردن شغل جدید در حال جست‌وجو بوده و بيکار پناه‌بران افراد عمداً از طريق خوداشتغالی و یا کار در می‌باشند. بيکاري دوره‌ای به دليل تحولات اقتصادي و در دوران رکود اقتصادي که تقاضا برای نیروي کار کاهش می‌يابد و همچنین جامعه با مشکلات اقتصادي و اجتماعي مواجه است، به وجود می‌آيد. بيکاري ساختاري ناشی از تحولات اساسی و بلندمدت اقتصاد است؛ مثلاً با تغييرات تكنولوجی و پيشرفت ضرورت دارد که ميزان مهارت‌های موجود نیروي کار افزایش يابد و انطباق مهارت‌های نیروي کار با وضعیت بازار در كمترین زمان صورت گيرد.

در اکثر کشورها، نرخ بيکاري نمایانگر سهمی از عملکرد بازار کار است. با اين وجود در کشورهای کم درآمد، اهمیت چندانی ندارد چرا که افراد نمی‌توانند برای مدت زیادی در فقدان بیمه‌های بيکاري و یا دیگر حمایت‌های دولت بيکار باشند. پنهان‌بران افراد عمداً از طريق خوداشتغالی و یا کار در بخش غيررسمی، زندگی خود را تامین می‌نمایند. به همين دليل بسیاری از اين کشورها نرخ بيکاري خود را پایین گزارش می‌کنند. در مقایسه با اين کشورها، در کشورهایی که دارای حمایت اجتماعي هستند، افراد متوانند بدون شغل باقی بمانند تا اين که شغل مناسب با تجربه و تخصص خود را يابند. از اين رو نرخ بيکاري مشاهده شده در اين کشورها در مقایسه با درآمد پایین، بیشتر می‌باشد. کوتاه‌سخن اين که نرخ بيکاري متداول نمایشگر مطلوبی برای تمام کشورها نمی‌باشد.

در قرن حاضر اکثر کشورهای جهان با مسایل و مشکلات جذب نیروی انسانی آمده به کار به صورت بيکاري مواجه هستند و این مساله علاوه بر اتفاف منابع انسانی، مسایل و مشکلات متعدد اقتصادي و اجتماعي را در پی دارد. از اين رو اين کشورها انواع برنامه‌ها و سياست‌های متنوع را در بازار کار انتخاب کرده و اجرامي کنند. از آن جا که اقتصاد ايران باين مشکل به شدت دست به گرييان بوده و خواهد بود، شناسايي چالش‌های موجود در اين باب از اساسی ترین مسایل اقتصاد کشور خواهد بود.

بيکاري

مفهوم بيکاري در جريان رکود بزرگ ۱۹۲۹ ميلادي به وجود آمد و عبارت است از اندازه‌گيري تعداد افرادي که توانايي يافتن شغلی را ندارند. نرخ متداول بيکاري ناشی از اين تعريف، درصد افراد استخدام نشده در نیروي کار را اندازه‌گيري می‌کند.

وضعیت اشتغال در ایران

آمار و ارقام بازار کار در کشور، وضعیت نگران کننده‌ای را ترسیم می‌نماید؛ به طوری که در دوره ۱۳۸۰-۱۳۴۵ ۱۳۴۵ تحولات جمعیتی و اشتغال کشور بیانگر این واقعیت است که در مقابل جمعیت ۸۱۶۰ هزار نفری که در طول این مدت به عرضه نیروی کار اضافه شده است، اقتصاد کشور تنها برای هزار نفر فرصت اشتغال فراهم کرده است. پیش‌بینی‌ها حاکی از این است که میزان عرضه نیروی کار از حدود ۱۶ میلیون نفر در سال ۱۳۸۱ به ۱۷/۹ میلیون نفر در سال ۱۳۸۳ افزایش یافته و در مقابل ۱۹۰ هزار نفری که به جمیعت فعل کشور در عرض دو سال اخیر اضافه شده، تنها ۵۲۴ هزار شغل جدید در کل بخش‌های کشور ایجاد شده است. با توجه به پیش‌بینی‌های کشور ایجاد شده است، فرصت‌های شغلی جدید بیش از ۴ برابر فرصت‌های شغلی مورد نیاز طی دهه ۷۰-۸۰ خواهد بود.

عوامل بیکاری در ایران

اگر عوامل به وجود آورنده بیکاری را بررسی کنیم به یکی از اصلی ترین آنها یعنی عوامل اقتصادی برمی‌خوریم. به نظر می‌رسد سایر عوامل تابعی از این عاملند. اصولاً ماهیت نظام اقتصادی تحقق بخششندۀ اهداف اجتماعی و سیاسی مردم است. از دیگر عوامل بیکاری که منجر به مهاجرت در ابتدا و بیکاری در ادامه می‌گردد، نبود مدرسه و نظام آموزشی مناسب است. طبیعی است که روستازاده‌گان برای برخورداری از مزایای قانونی تحصیلات خود به شهرهای بزرگ و کوچک سرازیر می‌شوند و به بخش‌های نامناسب خدماتی وارد می‌گردند. طبیعی است که چنین شیوه آموزشی که به حرفة‌های عملی و کاربردی نپرداخته و از آموزش نیروی کار تنها به اخلاقیات و برخی تئوری‌ها پرداخته، حداقل به از بین رفتن نیروی انسانی در تولیدات تمام می‌شود و طبیعی است که گفته شود اگر بتوان با قایق بادی در خشکی حرکت کرد با نظام آموزش و پرورش کنونی به اشتغال کامل می‌توان رسید!

عدم استفاده کامل از ظرفیت تولیدی در کارگاه‌های صنعتی کشور، یکی دیگر از عوامل بیکاری و عدم حصول اشتغال است. بخش قابل توجهی از کارگاه‌های صنعتی ایران نه تنها از ظرفیت تولیدی خود استفاده نمی‌کنند، بلکه در بخشی از سال یا حتی در چند سال پیاپی به علل مختلف تعطیل یا نیمه تعطیل هستند؛ به طوری که متوسط اشتغال در کارگاه‌های صنعتی روستایی کشور در سال ۱۳۵۳ برابر ۷/۰ نفر در هر کارگاه بوده است که حاکی از

عدم استفاده بهینه از منابع و تجهیزات موجود است.

یکی دیگر از مشکلات اشتغال‌زایی در کشور، نداشتن مهارت دانش فنی نیروی کار است. در حال حاضر ۷۰ درصد نیروی جویای کار قادر هرگونه مهارت دانش فنی است. بنابراین افزایش و توسعه مهارت‌های فنی و حرفه‌ای و ارایه انواع آموزش‌های متعدد مطابق با نیازهای بازار کار به بیکاران و نیروی جوان جویای کار ضرورت دارد.

یکی دیگر از مشکلات که به نوعی از سیاست‌گذاری‌های غلط بوده، ارایه تسهیلات لازم به افراد بیکار برای ایجاد طرح‌های خوداشتغالی در برنامه سوم بود که جهت‌گیری آن برای مناطق روستایی و کمتر توسعه یافته بوده در حالی که بیکاران شهری بخش عظیمی از بیکاران کشور را شامل می‌شوند و بیکاران دانش آموخته آموزش عالی نیز مورد توجهی قرار گرفتند.

از دیگر سو "قانون کار" از انعطاف‌پذیری لازم برخوردار نیست، به عنوان مثال اخراج کارگران ناکارا و به کارگیری کارگران کار، به کارگیری نیروی کار پاره وقت مناسب با شرایط اقتصادی کشور به نحو مناسبی در کشور اجرا نمی‌شود.

اگر بتوان با قایق بادی
در خشکی حرکت کرد، با
نظام آموزش و پرورش
کنونی نیز به اشتغال
کامل می‌توان رسید!

از دیگر چالش‌های کشور در اشتغال، تکالایی بودن ایران در صادرات است. در واقع وابستگی و انتکای کشور به صادرات نفت و استخراج آن باعث اشتغال قابل ملاحظه اما محدودی در این بخش شده است اماز توجه به دیگر واحدهای تولیدی و استخراج معدن و سرمایه‌گذاری در آن بخش‌ها که می‌توانند بسیار اشتغال زا باشند، چشم‌پوشی شده و مورد کم‌توجهی قرار گرفته‌اند.

از دیگر دغدغه‌های موجود، شرایط حاکم بر اقتصاد کشور است که در آن بخش دولتی بیشترین تأثیر را در اشتغال داراست و بخصوص بیشترین تقاضا را از نیروی کار تحصیل کرده دارد. از طرفی در سال‌های آلتی بیشترین حجم بیکاری در بین تحصیل کرده‌های دانشگاهی پیش‌بینی می‌شود؛ لذا چنانچه همراه با کاهش تصدی‌های دولتی اندیشه‌ای به نکته فوق نشود، اوضاع و شرایط و خیم تر از قبل شده و مهمترین جزو تقاضا از این گروه نیز مورد تهدید واقع خواهد شد.

کار شایسته و مؤلفه‌های آن

همان گونه که در مقدمه اشاره شد، برای اولین بار دیرکل LO عبارت کار شایسته را مطرح کرد (۱۹۹۹) و کار شایسته را به عنوان فرصت‌هایی برای زنان و مردان جهت به دست آوردن و حفظ کار خوب و سودمند از لحاظ اقتصادی در شرایط آزادی، برابری، امنیت و وقار انسانی تعریف کرد. در این تعریف شش بعد مختلف قابل تفکیک است که عبارتند از:

۱- توانایی افراد در یافتن و حفظ کاری که خواهان آن هستند.

۲- انجام کار بدون وجود اجراء

۳- توانایی کار برای تامین معاش قابل قبول برای فرد و خانواده تحت تکفل وی

۴- وجود رفتار و فرصت‌های یکسان و بدون تعیین در کار

۵- احساس امنیت در کار از جهت حفظ سلامتی و تامین مالی در زمان بازنیستگی، از کار افتادگی و یا حادث شغلی

۶- حفظ شان و وقار انسانی شاغلان از طریق مشارکت در تصمیم‌گیری برای تعیین شرایط کاری و بعد اول به وجود کارقابل قبول و ۴ مورد بعدی به مناسب بودن ویژگی‌های کار مذکور اشاره دارد.

کار شایسته، کاری است که درآمد کافی به همراه دارد، امنیت خانواده را تضمین می‌کند، دسترسی به آن دشوار نیست و فرصتی برای پرداختن به همه ابعاد زندگی فراهم می‌کند. این اهداف از طریق چهار

کاری، یک رابطه سه گانه است که در این رابطه باید حقوق سه طرف حفظ شود. اگر در تصمیمات هر یک از این سه مورد را دخالت ندهیم، باعث می شود تصمیماتی که گرفته شود یک جانبه بوده و منافع جمعی تامین نشود. گفت و گوی اجتماعی و تنظیم روابط کار در آن جا اهمیت پیدا می کند که بپذیریم یکی از مهمترین عوامل برای رشد و توسعه صنعتی، وجود صلح و آرامش در صنعت وجود نظم و انصباط در محیط کار است. عواقب ناشی از روابط نادرست در کار می توان به اختلال در دریافتی کارگران و ناراضیتی آنان، کاهش میزان تولید، افزایش هزینه و کاهش بهرهوری، ایجاد بازار سیاه، کند شدن پیشرفت و توسعه و به طور کلی زیان رسیدن به کل جامعه را اشاره کرد. از این رو حل گفت و گوی اجتماعی برای کاهش این گونه اختلافات، ایجاد محیطی امن و آرام برای کار و فعالیت توسط **LLO** عنوان شده است.

نتیجہ گیری

هر چند مفهوم کار شایسته کاملاً ملموس است اما بدون وجود یک مجموعه از نماگرهای مشخص کننده کار شایسته، کشورها قادر به بیان و ارزیابی وضعیت نیروی کار و جایگاه خود در سطح بین‌المللی نخواهند بود. از طرف دیگر هرچند مفهوم کار شایسته کاملاً مفهومی ملموس است، اما بدون وجود یک مجموعه از نماگرهای مشخص کننده کار شایسته، کشورها قادر به بیان و ارزیابی وضعیت نیروی کار و جایگاه خود در سطح بین‌المللی نخواهند بود. به همین منظور ۱۰ مجموعه حداقلی از نماگرهای مشخص کننده کار شایسته را پیشنهاد نموده است. این مجموعه شامل ۳۰ نماگر است که انتظار می‌رود در آینده‌ی نزدیک، کشورها بتوانند آنها را اندازه‌گیری کنند یا به تمهیدانی جهت جمع‌آوری و محاسبه این شاخص‌ها بیندازند.

در مورد ایران نیز می‌توان گفت مهتمترین چالش‌های اشتغال در کشور آموزش نادرست، نبود قانون کار انعطاف‌پذیر و مناسب، عدم حمایت از مشاغل موجود در روستاها مانند صنایع دستی و تامین نبودن کارگران از جهت امنیت شغلی می‌باشد. با توجه به مفهوم کار شایسته این نتیجه حاصل می‌شود که تک‌تک مولفه‌های کار شایسته با چالش‌های موجود اشتغال در کشور مرتبط می‌باشند. اجرای اصول کار شایسته و تمامی مولفه‌های آن در افزایش اشتغال در کشور موثر می‌باشد. البته گفتنی است که اگر تمامی اصول کار شایسته در کشور نیز اجرا شود، باز هم تمامی مشکلات اشتغال در کشور حل نخواهد شد.

است. برای مثال می‌توان به نماگرهای میزان بیکاری جوانان و سهم اشتغال مزدگیری در اشتغال غیرکشاورزی اشاره نمود.

٣- حمایت اجتماعی

از دیگر اهداف راهبردی **O5** ایرانی تحقیق کار شایسته، حمایت‌های اجتماعی است. بخش عمده‌ای از جمیعت جهان از چتر حمایت اجتماعی خارج مانده و یا تنها به صورت جزیی از این پوشش استفاده می‌کنند. در کشورهای صنعتی نسبت بالایی از نیروی کار تحت پوشش این حمایت‌ها قرار دارد و در حالی که بسیاری از کشورهای آفریقایی و آسیایی، اقلیت بسیار ناچیزی آن هم در برخی از موارد محدود مشمول حمایت‌های اجتماعی می‌شوند. حمایت‌های اجتماعی دارای اجزای مختلفی است؛ یکی از این اجزاء، تامین اجتماعی است. تامین اجتماعی عبارت است از حق داشتن کار و حمایت کافی در برابر بیکاری و داشتن زندگی مناسب از نظر خوراک، مسکن و مراقبت‌های بهداشتی. تامین اجتماعی خود نیز اجزای مختلفی دارد که برخی از آنها عبارتند از: بیمه اجتماعی، مساعدت اجتماعی، حمایت‌های خانواده و... هریک از اینها خود شامل زیرمجموعه‌هایی است از جمله: حمایت‌های ایام بارداری، مراقبت‌های دوران سالمندی، بیمه‌های بیکاری، حمایت‌های از کارافتادگی و... وجود تامین اجتماعی درست و کامل با پوشش دادن همه مردم اعم از شهری و روستایی با ایجاد امنیت، انگیزه کار را بالاتر خواهد برد و موجب افزایش اشتغال می‌شود.

۱- دفت و دوی اجتماعی

- کار شایسته، کاری
 - است که درآمد کافی به همراه دارد، امنیت خانواده را تضمین می‌کند،
 - دسترسی به آن دشوار نیست و فرصتی برای پرداختن به همه ابعاد زندگی فراهم می‌کند

مؤلفه دنبال می شود: حقوق بنیادین کار، اشتغال، حمایت اجتماعی و گفت و گوی اجتماعی.

۱- حقوق بنیادین کار

این بخش بر مبنای ۴ محور اصلی تنظیم شده

- است: از ارادی ارتباط، همکاری و شناخت حق مذاکرات دسته جمعی

 - ریشه کن سازی کارهای اجباری
 - محور کار کودکان
 - ریشه کن سازی تعیینض در امر اشتغال
 - رعایت و اجرای این مولفه از کار شایسته در کشورمان جهت فایق آمدن بر گوشاهی از مشکلات اشتغال عامل موثری خواهد بود. به عنوان نمونه در حال حاضر یکی از مشکلات موجود در کشور وجود تعیینض در امر اشتغال بوده، به گونه‌ای که مکرر دیده و بیان شده که در سازمان X روابط بر ضوابط حکم‌فرماست و شایسته‌سالاری حاکم نمی‌باشد. در نتیجه نیروی کار نمی‌تواند شغل مناسب با عالیق و مورد تخصص خود را بیابد. در این حالت یا بیکار می‌مانند یا به امید بدست آوردن شغل مناسب شان خود، زمان بسیاری را منتظر می‌مانند و یا تن به کاری می‌دهد که برآزنده او نیست و به اجرای آن را انجام نبینند، کار در تناقض، است.

از سوی دیگر مؤلفه محور کار کودکان در جامعه ما نکته بسیار قابل توجهی است. حتماً به کرات کودکان دستفروش و یا حتی متکدی را در شهرهای بزرگ کشور مشاهده نموده اید. اشتغال کودکان خصوصاً با این صورت (اشتغال کاذب) و همچنین کودکانی که در روتسبا اجبار مشغول به کار می شوند، در واقع پرورش نیروی کار بدون مهارت و دانش است و قطعاً باعث ضعف پتانسیل نیروی کار خواهد شد؛ علاوه بر این که این کودکان در حال حاضر به واسطه سودجویی افراد خاصی از آنان، فرصت مهیا شدن برای آینده را ندارند.

٢- اشتغال

از دیگر مولفه‌های کار شایسته، اشتغال است. موضوع اشتغال به دلیل ماهیت بحران زای خود از اهمیت خاصی در این امر برخوردار است. در این مولفه نه تنها معرفی شده است که از حوصله بحث خارج است. اما شایان ذکر است که توسط این شاخص‌ها می‌توان بسیار سریعتر و ضعیت اشتغال کشور را سروسامان داد. از دیگر فواید نمایگرانهای این بخش، تأثیر بسیار زیاد آنها در انجام بهتر سیاستگذاری‌های اشتغال در کشور و پیش‌بینی دقیقی تر و روشن‌تر از انجام سیاست‌های اشتغال زایی،